

**Almanya Federal Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı
Christian Wulff 'un
Türkiye Büyük Millet Meclisi
nezdindeki
Konuşma Metni
19 Ekim 2010, Salı
Ankara**

Sizleri ve Türkiye'nin yüce halkını içtenlikle selamlayarak hemşehrilerimin iyi dileklerini iletmek isterim. Türkiye Büyük Millet Meclisi önünde ilk Almanya Federal Cumhurbaşkanı olarak konuşmak benim için büyük bir onurdur. Davetiniz, halklarımızın ne kadar yoğun ve sıkı bir şekilde birbirlerine bağlı olduklarının göstergesidir. Henüz üçüncü resmi ziyaretimin ülkenize olmasından ötürü özel memnuniyet duymaktayım. Bu, Türkiye ile Almanya arasındaki ilişkilerin yüksek değerinin bir ifadesidir.

İlişkilerimiz köklü bir tarihe dayanarak, uluslarımızın gelişmesine sürekli zenginleştirici katkıda bulunmuştur. Şark ve garp arasındaki diyalog, yazarları ve sanatçıları çok önceden ilgilendirmiştir. Siyaset ve ekonomi, bilim ve teknolojiye olmak üzere, yakın bir ortaklık ilişkisi oluşmuştur. Birinci Dünya Savaşı'nın sona ermesi ile her iki ülke de, imparatorluk ve padişahlık dönemlerini geride bırakıp, Parlamento'nun merkezi bir rol oynayacağı yeni bir çağa geçiş yapmışlardır.

Fakat ilk Almanya Cumhuriyeti ancak 15 yıl kadar bir süre ayakta kalıp, Hitler'in iktidarı ele geçirmesi ile birlikte bir diktatoryaya dönüşmüştür. Nasyonsosyalist rejimin hakim olduğu yıllarda inandıkları düşüncelerden ya da kökenlerinden ötürü takibata uğrayan bir çok Alman Türkiye'ye sığınmışlardır. Takibata uğrayanlar burada izlerini bıraktılar. Örnek olarak bestekar Paul Hindemith, hukukçu ve hukuk sosyoloğu Ernst E. Hirsch, mimar Bruno Taut, ya da müzik pedagoğu Eduard Zuckmayer'in isimlerini vereceğim. Bir çoğu buradaki

üniversitelerde yeni bir iş alanı buldular. Bu şekilde bilimsel kalitenin geliştirilmesine de önemli katkıda bulunabildiler. Türkiye'nin, takibata uğrayanları kabul etmiş olmasından ötürü ülkenize günümüzde de halen samimi şükran borcumuz bulunmaktadır.

Daha sonra Berlin'in hükümet eden Belediye Başkanı görevine gelen ve son derece etkileyici bir kişiliğe sahip olan Ernst Reuter, takibata uğrayanlar arasındaydı. Türkiye ile Almanya arasındaki kültürler arası diyalogu daha da geliştirme amacıyla oluşturulan „Ernst-Reuter-Girişimi“ için kendisinin isminin verilmesi anlamlı bir seçim olmuştur.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında ilişkilerimiz eşsiz bir şekilde yoğunlaşmıştır. Bunu pek az örnekle bile görebiliriz: Avrupa'nın hiç bir yerinde Almanya'da olduğu kadar çok Türk kökenli insanımız yaşamamaktadır. Ülkem uzun zamandır ihracatta birinci sırada, ithalatta ikinci sırada olmak üzere, Türkiye'nin en önemli ekonomi ortağıdır. Bir çok Alman şirketi Türkiye'de faaliyet göstererek burada ekonomik dinamizme katkıda bulunmaktadırlar.

Türkiye iki kere etkileyici bir şekilde Hannover Fuarı'nda ortak ülke olmuş ve bu yıl da Uluslararası Turizm Fuarı'nda ortak ülke olmuştur. 2009 yılında da Türkiye'deki yabancı ziyaretçiler arasında en büyük grubu oluşturan Almanya'dan gelen turistler Türk misafirperverliğinden, doğa güzelliklerinden ve burada karşılaşabildikleri hayranlık uyandırıcı kültürler mirasından etkilenmektedirler.

Bu kesit, Almanlar ve Türklerin her iki ülkede misafir ve ev sahibi ve giderek artan sayıda ise dost ve komşu olduklarını göstermektedir. Birlikte yaşamak ve birbirimizden öğrenmek bu yakın ilişkinin bir parçasıdır. Bu nedenden ötürü özellikle de ziyaretim çerçevesinde İstanbul'da Türk-Alman Üniversitesi'nin temelini atabilecek olmaktan büyük mutluluk duymaktayım. Bu Üniversite, olağanüstü bir proje ve Türk Alman bilimsel işbirliğinin en parlak örneklerindendir. Farklı bilimsel gelenekler arasında bir bağ kurarak tam da bu şekilde birlikte öğrenme ve hareket etme olanaklarını yaratmaktadır .

Almanya ve Türkiye arasında NATO üzerinden de yakın bir bağ bulunmaktadır ve ittifak ortakları olarak birbirlerini desteklemektedirler. Soğuk Savaş döneminde Türkiye onlarca yıl boyunca Avrupa'da özgürlük ve güvenliği korumak için önemli katkıda bulundu. Günümüzde 21. Yüzyılın tehditleri ile karşı karşıyayız; örneğin terörizm, militan ekstremist grupların oluşturduğu asimetrik tehditler ve de nükleer silahların yaygınlaşması ile.

Bu zorlu görevleri göğüsleyebilmek için karşılıklı güven içinde birlikte hareket etmek zorundayız. 1.800 kadar ISAF-askeri ile ülkeniz Afganistan'da yeniden yapılanma için güvenli bir çevrenin oluşumuna önemli katkıda bulunuyor. Bölge politikası açısından Türkiye „Ankara

sürecinde" Afganistan ile Pakistan arasında bir işbirliği için çaba sarfediyor. Bunu çok takdir ediyoruz. Pakistan'da şimdiye kadar hiç görülmemiş boyutlara ulaşan sel felaketi ülkeyi gelişmesinde çok geriye attı. Burada yoğun ve hızlı yardımların sağlanmasını görev biliyoruz.

Kıbrıs konusunda hareketlenme olmasını umuyoruz. Kıbrıs müzakerelerini ileriye götürme ve düğümü çözmenin tam zamanıdır. Çözümün, adanın ekonomik gelişmesine ivme kazandırma fırsatını sağlamasının yanısıra tüm Doğu Akdeniz bölgesindeki istikrara ve komşuluk ilişkilerine olumlu etkisi olacaktır.

Almanya Türkiye'nin komşuları ile ilgili ilişkilerini olumlu bir şekilde yönlendirmek için attığı adımları saygı ve sempati ile izlemektedir. Ülkeniz ve Ermenistan arasındaki yakınlaşma yolunda sizi tamamen desteklemekteyiz. İlişkilerin olağanlaşması ortak bir geleceğe yönelik bir adım olacaktır – siyasi, ekonomik ve kültürel paylaşımı mümkün kılan tartışmalı konuların da saf dışı bırakılmadığı açık bir sınırdır. Bu, bölgenin istikrara kavuşması açısından da önemli bir katkı olacaktır. Sizden bu yolda ilerlemenizi rica ederek cesaret vermek isterim.

Almanya Federal Cumhuriyeti, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra eski karşıtlarının kendisine ellerini uzatmaları şansına sahip oldu. NATO-ortaklarımız, özgürlükçü ve demokratik bir toplum düzenini kurma sürecinde bize destek oldular ve ülkemizi Avrupa güvenlik ve işbirliği örgüsünün içine aldılar.

NATO ile sağlam ilişkimiz ve Avrupa bütünleşme süreci, komşularımızla barışma sürecini başlatmamızın ön koşullarını yarattılar. İlkönce Batı'da. Özellikle de Fransa ile. Sonra, özellikle Demir Perde'nin kalkması ile birlikte Doğu'daki komşularımız Polonya ve Çeklerle de. Bunun için cesaret ve siyasi irade gerekiyordu. Tarihi karşıtlıkları geride bırakmak, kendi sorumluluğumuzun muhasebesini yapmadan mümkün olmuyor. Bu sırada öğrendiğimiz bir nokta var: yorucu ve bazen acı veren bir süreç de olsa, buna değiyor! Güven için yeni bir temelin yolu barışmaktan geçiyor. Geleceğe giden yol ancak bu şekilde ortaya çıkartılabiliyor.

Almanya'nın tarihi İsrail için özel bir sorumluluğu beraberinde getirmektedir. İsrail devletinin varolma hakkı ve güvenliği bizim için tartışılmazdır. İsrail'in güvenliğinin uzun vadede sadece demokratik ve hayatta kalabilecek bir Filistin devleti oluşumu yolu ile korunabileceğine inanıyoruz - İsrail ile yan yana ve barış içersinde varolan bir devlet olarak. Bu nedenden ötürü ikili ilişkilerimizde ve Avrupa Birliği çerçevesinde Başkan Abbas ve Başbakan Fayyad'ı devlet kurumlarının kuruluşunda destekliyoruz. Ve umudumuzu süren barış görüşmelerine bağlıyoruz. Müzakerelerin başarıyla sonuçlanması için her iki tarafın da kendilerini yenmeleri gerekiyor. Bu sırada hepimiz yapıcı destek sağlamalıyız.

Ülkeniz İran'ın nükleer alandaki azmi karşısında özel bir durumda. Programın sadece barışçıl bir özelliği olduğu konusundaki tereddütlerimiz sürmektedir. Yakın ve Orta Doğu'da nükleer bir yarışa girilmesinin, bunu zamanında durdurmamamız halinde, muhtemel olduğuna dair kaygılarınızı paylaşıyoruz. E3+3 - çerçevesinde ortaklarımızla etkin bir şekilde diplomatik bir çözüm üzerinde çalışıyoruz.

Fakat aynı zamanda artık İran'ın konuyla ilgili harekete geçmesi gerektiğini de vurgulamamız gerekiyor. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 1929 numaralı ve iki yönlü kararı bu nedenden ötürü İran'ın uluslararası topluluğun taleplerini yerine getirmediği sürece sertleştirilmiş yaptırımları haklı olarak öngörmektedir. İran'a yönelik diyalog teklifinin önceden olduğu gibi halen masada durduğuna bir çok defa işaret ettik.

Türk kökenli vatandaşlarımız Almanya'daki göçmenler arasında en büyük grubu oluşturmaktadırlar. Onlar kendilerini her iki kültürde de evlerinde hissediyorlar. Ülkemiz kendilerine içtenlikle kucak açmıştır.

60'lı yıllarda, o zamanki „misafir işçiler“ ekonomik kalkınmayı önemli ölçüde desteklemişlerdir. Çoğu zaman kişisel olarak zor şartlarda iyi bir çalışma örneği sergilemişlerdir. Katkılarından ötürü büyük bir saygıyı hak etmişlerdir ve kendilerine teşekkür borcumuz vardır.

Türk kökenli bir çok insan, bu arada Almanya'da şanslarını değerlendirdiler; yüksek eğitim aldılar, işyerleri açtılar ve bir çok önemli iş olanağı sağladılar. Bir çoğu Alman vatandaşı oldu. Buna seviniyoruz. Bu anlamda ülkemdeki herkesi, sorumluluklarının bilincinde olarak katılımda bulunmak konusunda cesaretlendirmek isterim. Kendilerinin de Cumhurbaşkanı olarak her bir göçmenden, Alman toplumu ile aktif olarak ve iyi niyetle bütünleşmesini talep ediyorum.

Göçmenler Almanya'yı daha çeşitli, daha açık ve dünyaya dönük yaptılar. Ama bu çeşitlilik içinde birlikte yaşamak büyük bir görev anlamına da geliyor. Sorunlarımızın açık bir şekilde adını koymamız önemlidir. Bunlara sosyal yardımlara bağlı kalmakta direnmek, suç oranları, maço davranışlar, eğitime ve çaba göstermeye karşı gelmek dahildir. Çok kültürlülük hayalleri bu sorunları sürekli küçümsedi. Başarılı bir uyumu kararlı bir şekilde savunmak için, açık ve saygıya dayalı bir diyalog önkoşuldur.

Hiç kimse kültürel kimliğinden vazgeçmek veya geçmişini inkar etmek zorunda değildir ve olmamalıdır. Mesele, toplumumuzdaki ortak yaşamın kurallarına ve yasalarına uymak ve onları korumaktır. Buna anayasamız ve orada belirlenmiş olan değerler dahildir: En önce insan onuru, ama aynı zamanda ifade özgürlüğü, kadın erkek eşitliği ve din ve dünya görüşü bakımından tarafsız devlet.

Aynı zamanda Alman dilini öğrenmek, hukuka ve yasalara uymak ve insanların yaşam tarzlarına aşina olmak da önemlidir. Almanya'da yaşamak isteyen, bu geçerli kurallara uymalı ve bizim yaşam tarzımızı kabul etmelidir.

Almanya'da eğitilmiş İslam din öğretmenleri ve Almanca konuşan imamlar başarılı bir şekilde uyuma katkı sağlıyorlar. Aynen Türkiye'de olduğu gibi Almanya'daki dini cemaatler resmi hukuk düzenine uymak zorundadırlar. Köktendinci eğilimlere karşı çıkmamız gereklidir. Öncelikle, aşırılığın hiçbir türüne müsamahamız yoktur. Ama kendimizi yanlış bir çatışmanın içine de çektiirmememiz gerekir.

Almanya gibi Türkiye de son yıllarda büyük değişimler yaşadı. Sizler yasama ve kurumları modernleştirmek için önemli kararlar aldınız. Özellikle en son anayasa değişikliklerini büyük bir dikkatle izledik. Türkiye bu reformlarla Avrupa standartlarına yeniden bir adım daha yaklaşıyor. Sizleri bu yolda ilerlemeniz konusunda, özellikle cesaretlendirmek isterim.

Türkiye, İslam ve demokrasi, İslam ve hukuk devleti, İslam ve çoğulculuğun birbirleriyle çelişkili olmak zorunda olmadığını gösterebilir. Ülkeniz modern bir devlet anlayışını, yaşayan bir İslamla birleştiriyor. Hem Batı'ya ve hem de Doğu'ya bakması, Türkiye'nin önde gelen özelliklerinden biridir. Ülkenizle Yakın ve Orta Doğu arasında yüzlerce yıla dayanan kültürel ve ekonomik bağlar bulunmaktadır. Batı'da sağlam bir temele sahip, Doğu'da ise etkin ve istikrara yönelik komşuluk politikası yürüten bir Türkiye, şark ve garp arasında bir köprü olarak Avrupa için bir kazanımdır.

Almanya, Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne bağlanması konusuna özel bir ilgi duymaktadır. Büyük devlet adamınız Mustafa Kemal Atatürk'ün açmış olduğu Avrupa yolunda ilerlemeye devam edeceğinizi umuyoruz. Katılım müzakerelerinin adil ve sonucu açık bir şekilde yürütülmesi kararımızın arkasındayız. Aynı zamanda Türkiye'nin üstlendiği yükümlülüklerini yerine getirmesini bekliyoruz.

Uluslarımız uzun bir süredir birlikte Avrupa Konseyi'ne üyedirler. Konsey'in, insan hakları, demokrasi ve hukuk devleti olma prensipleri İnsan Hakları Sözleşmesinde belirtildiği şekliyle bizi bağlıyor. Bunlara azınlıkların korunması ve dini ve kültürel çoğulculuk da dahildir. Müslümanlar Almanya'da inançlarını onurlu bir çerçevede yaşayabilmektedirler. Camilerin giderek artan sayısı bunun kanıtıdır.

Bununla birlikte, İslam ülkelerindeki Hristiyanların aynı şekilde inançlarını aleni olarak yaşayabilme, yeni nesil din adamları yetiştirebilme ve kilise inşa edebilme hakkına sahip olmalarını bekliyoruz. Dininden bağımsız olarak tüm ülkelerde insanlar eşit haklara ve fırsatlara sahip olmalıdırlar.

Burada, Türkiye'de Hristiyanlık da uzun bir geleneğe sahiptir. Hiç şüphe yokki, Hristiyanlık Türkiye'ye aittir. Bu Perşembe günü

Tarsus'da bir ekümenik dini ayine katılabileceğim için çok mutluyum. Türkiye'de daha fazla kiliseyi dini ayinlere açmak isteyen seslerin yükseldiğini büyük bir memnuniyetle duydum. Bu gelişme doğrultusunda sizleri özellikle cesaretlendirmek istiyorum: Din özgürlüğü değerler topluluğu olarak kavradığımız Avrupa'nın bir parçasıdır . Dini azınlıklara kendi inançlarını özgürce uygulama imkanını vermeliyiz. Bu, tartışmalı bir konu da olsa, gereklidir. Farklı dinlerin barışçıl birlikteliği bu dünyamızın 21. yüzyıldaki geleceğe dönük büyük görevlerinden biridir. Bu, her bir insanın onuruna gösterilen iyi niyet ve saygı ile çözülebilir.

Almanya ve Türkiye birlikte pek çok şey başardılar. Türk-Alman ortaklığına ve dostluğuna devamlı daha fazla ağırlık vermeyi kendime özel görev bilmekteyim. 21. yüzyılda ekonomik olarak güçlü, yenilikçi, insancıl ve barışı görev edinmiş bir dünya için birlikte çalışalım. Aynı Mustafa Kemal Atatürk'ün dediği gibi: „Yurtta barış, dünyada barış!“